

i Københavns Nærhed, Hvidovre og Rødovre, ikke falder ind under de Regler vedrørende Indtægtsgrænsernes Fastsættelse for Sygekassemedlemmer, som gælder for København, deres Nabokommune. Sygekassenævnet havde ønsket, at disse to Kommuner, Hvidovre og Rødovre, tilligemed nogle andre Kommuner, Søllerød, Store Magleby, Dragør og Gladsaxe, kom med derunder. Men under de Forhandlinger, som i Henhold til Loven skal finde Sted med det af begge Ting valgte Udvalg, gik disse Kommuner ud, og de københavnske Regler gælder kun for Taarbæk, Taarnby og Gentofte-Lyngby Kommuner. Nogle af Kommunerne har senere bedt Indenrigsministeriet, om de ikke kunde komme med, men Indenrigsministeriet har maattet svare, at det ikke for Tiden fandt tilstrækkelig Føje til at forandre Bekendtgørelsen. De Forhold, som begrundede, at Rigsdagsudvalget ønskede den Begrænsning, der fandt Sted, er uforandrede, og det vil neppe nytte nu at genoptage Forhandling med Rigsdagsudvalget om dette Spørgsmaal.

To ærede Medlemmer — jeg kommer nu til det næste Afsnit af mine Bemærkninger —, nemlig det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) og det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), har udtalt sig med stor Interesse om de grønlandske Forhold. Jeg har hørt herpaa med saa meget større Glæde, som det nu er blevet en national Mode her i Landet at tale nedsættende om Grønlands Betydning som dansk Koloni. For nogle Aar siden interesserede man sig i høj Grad for Grønland, men for Øjeblikket synes man, at det er formaalstjenligt at nedsætte Betydningen af vor Virksomhed deroppe. Jeg vil herom sige, at jeg ligesom de to ærede Medlemmer tillægger det Tilsagn, som fra Amerikas Forenede Stater er givet med Hensyn til Anerkendelse af Danmarks Højhedsret over hele Grønland, stor Betydning for os. Det er min Opfattelse, at hvad vi afstaar i Troperne, vil vi mangedobbelt vinde igen mod Nord i vor egen Verdensdel. Deroppe imod Nord har dansk Videnskab med den største Ære foretaget Udforskninger, og dansk Kolonialstyre har deroppe smukke Resultater at opvise. Det har ogsaa begge de to ærede Talere indrømmet og fremhævet. Selvfølgelig har dansk Styre af Grønland ikke kunnet undgaa Fejlgreb og har ogsaa været Genstand for Angreb. Men jeg tror, at man fra alle Sider erkender, at der deroppe er opnaaet virkelig ærefulde Resultater. Den indfødte Befolkning gaar fremad i Tal i Modsætning til de fleste andre indfødte Befolkninger, som kommer

i Berøring med Civilisationen. Der foregaar en Udvikling af Racen af stor Betydning. Af den Blanding af Racen, som finder Sted ved Danskes Ægteskab med Grønlandere, fødes der en levedygtig og udviklingsdygtig Slægt.

De to ærede Medlemmer har omtalt Striden om Retningen for Udviklingen af Grønlands Forhold, Spørgsmaalet om, hvor hurtigt man skal gaa frem i at bringe en ny Civilisation derop, Spørgsmaalet om, hvor længe man skal fastholde de saakaldte nationale Erhverv, om man skal bygge Grønlands Udvikling udelukkende paa disse, eller om man skal søge at føre europæiske Erhverv derop. Det er sikkert meget rigtigt, at man faar alle disse Spørgsmaal overvejet — og overvejet saaledes som af de ærede Medlemmer ønsket — i en Kommission. Der vil bl. a. det store Spørgsmaal kunne blive drøftet, om vi skal se paa Grønland som hidtil væsentlig som Hjemsted for den grønlandske Befolkning, eller om vi skal se paa det ogsaa som Sæde for dansk Erhvervsliv. Det er to krydsende Interesser, som her gør sig gældende, og dette Spørgsmaal maa sikkert overvejes nøje. Men jeg vil tilføje, at Kommissionsovervejelsen er ogsaa en Pligt i Henhold til de to Love om Grønlands Styrelse, som er gældende. Loven af 1908 skal revideres 10 Aar efter, at de første Valg til Landsraadet har fundet Sted, Valget til Landsraadet fandt Sted 1911, og Revisionen skal altsaa finde Sted 1920—21. Og i Loven af 1912 staa der, at inden denne Revision finder Sted, skal der foretages en samlet Drøftelse ved et Udvalg, der væsentlig sammensættes af Mænd i aktiv grønlandsk Tjeneste. Det er altsaa klart, at Tiden til den af Loven paabudte Undersøgelse nærmer sig. Men jeg vil sige, at Krigsadministrationen af Grønland i høj Grad lægger Beslag paa Administrationen herved og paa Embedsmændene oppe i Grønland. Der er store Vanskeligheder baade med Grønlands Forsyning og med Hjemførsel derfra af Varer, hvilket maa ske over Havet, hvorover de krigsførende har spændt deres Net af Regler. Jeg tror, det vilde være rimeligt, at Kommissionens Arbejde udsættes, for det første til den vestindiske Sag er afgjort og Amerikas Tilsagn forhaabentlig officielt afgivet, og til Krigen er afsluttet — forhaabentlig maa der dog komme en Ende paa den —, saa at vi ikke behøver at begynde disse lovbestemte Undersøgelser, før vi i Fred kan se ud over Grønlands Fremtid.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) næv-